

Feria V infra Hebdom. II post Oct. Paschæ.

Ad Matutinum.

D

Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. R. Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

Invitatorium.

Lc. 24, 34; Psalmus 94; H232

VI
V

Ení-te, exsultémus Dómino, iubi-lémus De-o, sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confes-si- ó-
ne, et in psalmis iubi-lémus e- i. Surré-xit Dómi-nus ve-re, * Al-le- lú- ia. Quóni-am De-us magnus Dóminus,
et rex magnus super omnes de- os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-am, qui-a in manu e-ius sunt omnes
fi-nes ter-ræ, et alti-túdi-nes mónti-um ipse cónspi-cit. Al-le- lú- ia. Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse
fe-cit illud, et á-ri-dam funda-vé-runt ma-nus e- ius. Vení-te, ado-rémus, et pro-ci-dámus ante De-um, plo-rémus co-ram
Dómino, qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us no-ster, nos autem pópu-lus e- ius, et o-ves páscu-æ e- ius.

Surré-xit Dómi-nus ve-re, * Al-le- lú- ia. Hódi-e, si vo-cem e-ius audi- é-ri-tis: « No-lí-te obdu-rá-re corda
vestra, si-cut in exacerba-ti-ónē secúndum di-em tenta-ti-ónis in de-sérto: ubi tenta-vé-runt me pa-tres vestri:
proba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me- a. Al-le- lú- ia. Quadra-gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti- óni hu-ic,
et di-xi: Semper hi er-rant cor-de. Ipsi ve-ro non cogno-vé-runt vi-as me-as: quibus iu-rá-vi in i- ra me- a:
Si intro-íbunt in réqui- em me- am. » Surré-xit Dómi-nus ve-re, * Al-le- lú- ia. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-
rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in prin-cí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Al-le- lú- ia.

IV

R

Ex sempi-térne á-li-tum, Re-rum Cre- á-tor ómni-um, Æquá-lis ante sácu-la Semper Pa-rénti Fí-li-us:
Na-scénte qui mundo faber Imá-gi-nem vultus tu-i Tradens Adámo, nóbì-lem Limo iu-gá-sti spí-ri-tum.
Cum li-vor et fraus dámonis Foedásset humánum genus: Tu car ne amíctus, pérdi-tam Formam re-fórmas árti-fex.
Qui na-tus o-lim e Vírgi-ne, Nunc e se-púlcro násce-ris, Tecúmque nos a mórtu-is Iubes se-púltos súrge-re.
Qui, pa-stor æ-térnus, gregem Aqua la-vas baptísma-tis: Hæc est la-vácrum ménti-um; Hæc est se-púlcrum críminum.
No-bis di-u qui dé-bi-tæ Redémptor affí-xus cru-ci, Nostræ de-dísti pródigus Pre ti um sa-lú-tis sángui-nem.
Ut sis pe-rénne méntibus Paschá-le, Ie-su, gáudi-um, A mórté di-ra críminum Vi-tæ re-ná-tos lí-be-ra.
De-o Pa-tri sit glo-ri-a, Et Fí-li-o, qui a mórtu-is Surré-xit, ac Pa-rácli-to, In sempi-térna sácu-la. A-men.

Psalmus 1.

IV E

A l-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Ps. 61

Nonne De-o subiécta e-rit á-nima me- - a? * ab ipso enim sa-lu-tá-re me- - um.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? † interficitis univérsi vos: * tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, † cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subiécta esto, ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adiútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, † effúndite coram illo corda vestra: * Deus adiútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, † mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nólite speráre in iniquitáte, † et rapínas nólite concupíscere: * divítia si áffluant, nólite cor appónere.

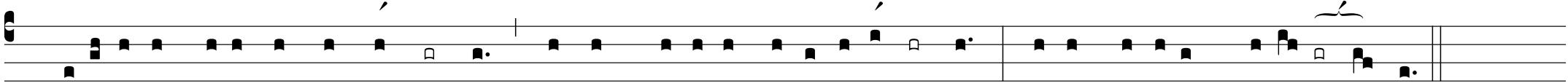
Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, † quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque iuxta ópera sua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Psalmus 2.

Ps. 65, 1-12

Iubi-lá-te De-o, omnis ter- - ra, † psalmum dí-ci-te nómi-ni e- - ius: * da-te gló-ri-am laudi e- - ius.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi, * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei, * terribilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, † in flúmine pertransíbunt pede, * ibi lätábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in æténum, † oculi eius super Gentes respíciunt, * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum, * et audítam fácite vocem laudis eius,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam; * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus, * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, † posuísti tribulatiónes in dorso nostro; * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam, * et eduxísti nos in refrigérium.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

Psalmus 3.

Ps. 65, 13-20

Intro-íbo in domum tu-am in *ho-locáus- - tis*; * reddam ti-bi vo-ta me-a, quæ distinxé-runt lá-bi-a me- - a.

Et locútum *est os meum* * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso *aríetum*: * ófferam tibi *boves cum hircis*.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum: * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo *clamávi*, * et exaltávi *sub lingua mea*.

Iniquitatem si aspéxi in *corde meo*, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

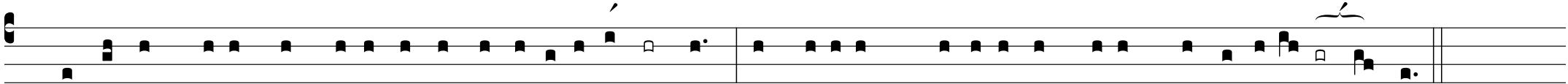
Benedictus Deus, qui non amóvit oratióne meam, * et misericórdiam suam a me.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sáculórum. Amen.

Psalmus 4.

Ps. 67, 2-11

Exsúrgat De-us, et dissí-péntur in-imí-ci e- - ius, * et fúgi-ant qui odé-runt e-um, a fá-ci-e e- - ius.

Sicut déficit fumus, defícient: † sicut fluit cera a fácie ignis, * sic péréant peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius: † iter fácite ei, qui ascéndit super occásu: * Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu eius: † turbabúntur a fácie eius, * patris orphanórum, et iúdicis viduárum.

Deus in loco *sancto suo*: * Deus qui inhabitáre facit uníus *moris in domo*:

Qui edúcit vinctos in *fortitúdine*, * similiter eos, qui exásperant, qui hábitant in *sepúlchris*.

Deus, cum egredéreris in conspéctu *pópuli tui*, * cum pertransíres in *desérto*:

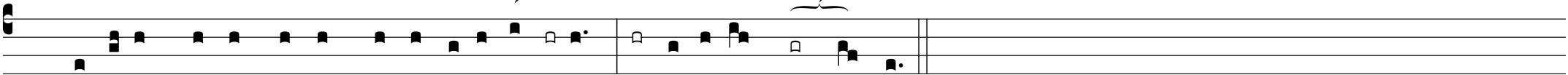
Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie *Dei Sínai*, * a fácie *Dei Israël*.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditati tuæ: et *infirmáta* est, * tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua *páuperi*, Deus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen.

Dóminus da-bit verbum e-vange-li-zántibus, * virtú-te mul- - ta.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posteriόra dorsi eius in pallóre auri.

Dum discérnit cœlestis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia létantium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, † cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini, Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingáatur pes tuus in ságuine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Glória Patri et Fílio, * et Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sacerdórum. Amen.

Psalmus 6.

Ps. 67, 25-36

Vi-dé-runt ingréssus tu-os De- - us, † ingréssus De-i me- - i: * Re-gis me-i qui est in sanc- - to.

Prævenérunt príncipes coniúncti *psalléntibus*, * in médio iuvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite *Deo Dómino*, * de *fóntibus Israël*.

Ibi Béniamin adolescéntulus, * in *mentis excéssu*.

Príncipes Iuda, duces *eórum*: * príncipes Zábulon, *príncipes Néphtali*.

Manda Deus virtúti **tuæ**: * confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in *Ierúsalem*, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, † congregátio taurórum in vaccis *populórum*: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt: † vénient legáti ex *Ægýpto*: * Æthiópia prævéniet manus eius Deo.

Regna terræ, cantáte **Deo**: * *psállite Dómino*.

Psállite Deo, qui ascéndit super *cælum cœli*, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, † date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia eius, et virtus eius in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, † Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem *plebi suæ*, * benedíctus Deus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen.

Salvum me fac, Deus: * quóniam intra-vé-runt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profundi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, raucae factæ sunt fauces meæ: † defecérunt óculi mei, * dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápití mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei iniúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quárunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui opprórium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et opprobria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in ieíúnio ánimam meam: * et factum est in opprórium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícum: * et factus sum illis in parábolam.

Advérum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióñem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

In multi-túdi-ne mi-se-ri-córdi-æ tu-æ *exáudi* me, * in ve-ri-tá-te sa-lú-tis tu- - æ:

Eripe me de luto, ut *non infigar*: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, † neque absórbeat *me profúndum*: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum *respice in* me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulator, velóciter *exáudi* me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónen meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui *tríbulant* me: * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et *non fuit*: * et qui consolarétur, et *non invéni*.

Et dedérunt in *escam* meam fel: * et in siti mea potavérunt *me acéto*.

Fiat mensa eórum coram ipsis *in láqueum*, * et in retributíones, et *in scándalum*.

Obscuréntur óculi eórum *ne vídeant*: * et dorsum eórum *semper incúrva*.

Effúnde super eos *iram* tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum *desérta*: * et in tabernáculis eórum non *sit qui inhábitet*.

Quóniam quem tu percussísti, *persecúti* sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum *addidérunt*.

Appónere iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in iustítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum iustis *non scribántur*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen.

Psalmus 9.

Ps. 68, 29-37

Ego sum pauper et do- - lens: * sa-lus tu-a, De-us, suscé-pit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur: * quárrite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum eius possidébit eam: * et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

l-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

V. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúa. **R.** Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúa.

Pater noster.

Absolutio.

The musical notation consists of a single melodic line on a five-line staff. The notes are represented by black squares of varying sizes, indicating pitch and duration. The first note is a large square on the top line, followed by a series of smaller squares on the middle line. A vertical bar line separates the first half from the second half, which begins with a small square on the bottom line. The melody continues with a series of notes on the middle line, ending with a small square on the top line. The entire line is enclosed in a rectangular frame.

E -Xáudi, Dómi-ne Ie-su Christe, pre-ces servó-rum tu-ó-rum, † et mi-se-ré-re nobis: * qui cum Patre et
Spí-ri-tu Sancto vi-vis et regnas in sácu-la sácu-ló-rum. **R.** Amen.

Benedictio.

I
ube Domne bene-dí-ce-re. Bene-dicti-óne perpé-tu-a * bene-dí-cat nos Pa-ter æ-térnus. R. Amen.

Lectio I.

Ac. 24, 10-16

De Actibus Apostolórum.

Respóndit autem Paulus (annuénte sibi præside dícere): Ex multis annis te esse iúdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere quia non plus sunt mihi dies quam duódecim, ex quo ascéndi adoráre in Ierúsalem: et neque in templo invenérunt me cum áliquo disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte: neque probáre possunt tibi de quibus nunc me accúsant. Confiteor autem hoc tibi, quod secúndum sectam quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri et Deo meo, credens ómnibus quæ in lege et prophétis scripta sunt: spem habens in Deum, quam et hi ipsi exspéctant, resurrectióne futúram iustórum et iniquórum. In hoc et ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum et ad hómines semper.

V. Tu autem, Dómine, miseré nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 1.

*R. Ac. 4, 33; V. ibid. 4, 31; H234***V**

irtú-te ma- gna reddébant A-pó- sto- li, * Testimó-ni- um re-surrecti-ó- nis Ie-su
 Chri- sti Dómi- ni no- stri, alle- lú- ia, alle- lú- ia. **V.** Replé- ti qui-dem Spí-ri- tu San- cto
 loquebántur cum fidú-ci- a verbum De- i. * Testimó-ni- um.

Benedictio.

I
ube Domne bene-dí-ce-re. Uni-géni-tus De-i Fí-li-us nos bene-dí-ce-re * et adiuvá-re digné-tur. R. Amen.

Lectio II.

Ac. 24, 17-21

Post annos autem plures eleemosynas factúrus in gentem meam, veni, et oblationes, et vota, in quibus invenérunt me purificátum in templo: non cum turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Asia Iudæi, quos oportébat apud te præsto esse, et accusare si quid habérent adversum me: aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitatis cum stem in concilio, nisi de una hac solúmmodo voce qua clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectióne mortuórum ego iúdicator hodie a vobis.

¶. Tu autem, Dómine, miseré nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 2.

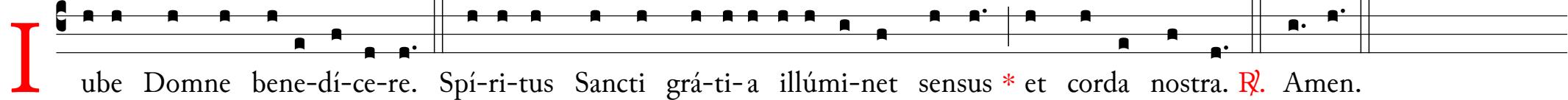
R. Cant. 4, 11; V. Parab. 14, 33; H236

VII

De o-re prudén- tis pro-cé-dit mel, al- le-lú- ia: dulcédo mel- lis est lingua e- ius, al- le-lú- ia:

* Fa-vus distíl- lans lá-bi-a e- ius, al- le-lú- ia: al- le- lú- ia. **V.** Sa-pi-én- ti- a requi- éscit in corde
e- ius, et pru- dénti- a in sermóne o- ris il- lí- us. * Fa-vus. Gló- ri- a Pátri et Fi-li- o
et Spi-ri- tu- i San- cto. * Fa-vus.

Benedictio.

Lectio III.

Ac. 24, 22-27

Distulit autem illos Felix, certissime sciens de via hac, dicens: Cum tribunus Lysias descendenter, audiam vos. Iussitque centurioni custodire eum, et habere requiem, nec quemquam de suis prohibere ministrare ei. Post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla uxore sua, quae erat Iudea, vocavit Paulum, et audivit ab eo fidem quae est in Christum Iesum. Disputante autem illo de iustitia, et castitate, et de iudicio futuro, tremefactus Felix, respondit: Quod nunc attinet, vade: tempore autem opportuno accersam te: simul et sperans quod pecunia ei daretur a Paulo, propter quod et frequenter accersens eum, loquebatur cum eo. Biennio autem explerto, accepit successorem Felix Portium Festum. Volens autem gratiam praestare Iudeis Felix, reliquit Paulum vincum.

V. Tu autem, Domine, miserere nobis. **R.** Deo gratias.

III

T

E De-um laudá-mus: * te Dóminum confi-té-mur. Te æ-térnum Patrem omnis terra vene-rá-tur.

Ti-bi omnes Ange-li, ti-bi Cæ-li et uni-vérsæ po-testá-tes: Ti-bi Ché-rubim et Sé-raphim incessá-bi-li vo-ce proclá-mant:

Sanctus: Sanctus: Sanctus Dóminus De-us Sá-ba-oth. Pleni sunt cæ-li et terra ma-iestá-tis gló-ri-æ tu-æ.

Te glo-ri-ósus Aposto-ló-rum cho-rus: Te Prophe-tá-rum laudá-bi-lis núme-rus: Te Mártyr-um candi-dá-tus

laudat ex-érci-tus. Te per orbem terrá-rum sancta confi-té-tur Ecclé-si-a: Pa-trem imménsæ ma-iestá-tis:

Vene-rándum tu-um ve-rum, et úni-cum Fí-li-um: Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spí-ri-tum. Tu Rex gló-ri-æ, Christe.

Tu Patris sempi-térnus es Fí-li-us. Tu ad li-be-rándum susceptúrus hó-mi-nem, non ho-ru-ísti Vírgi-nis ú-te-rum.

Tu de-vícto mortis acú-le-o, ape-ru-ísti credéntibus regna cæ-ló-rum. Tu ad déxte-ram De-i se-des, in gló-ri-a Patris.

Genua nunc flectantur omnia.

Iudex créde-ris es-se ventú-rus. TE ERGO QUÆSUMUS, TU-IS FÁMULIS SÚBVE-NI, QUOS PRE-TI-ÓSO SÁNGUI-NE REDEMÍSTI.

Æ-térna fac cum Sanctis tu-is in gló-ri-a nume-rá- ri. Salvum fac pópu-lum tu-um Dómi-ne, et béne-dic
he-re-di-tá-ti tu- æ. Et re-ge e-os, et extól-le illos usque in æ-tér-num. Per síngu-los di- es, be-ne-dí-cimus te.

Et laudámus nomen tu-um in sá-cu- lum, et in sá-cu-lum sácu-li. Digná-re Dómi-ne di-e i-sto si-ne peccá-to
nos custodí-re. Mi-se-ré-re nostri Dó-mi- ne, mi-se-ré-re nostri. Fi-at mi-se-ri-córdi-a tu-a Dómi-ne su-per nos,
quemádmodum spe-rá-vimus in te. In te Dómi-ne spe-rá- vi: non confúndar in æ-tér- num.

Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

Oratio

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus:

Deus, qui in Fílii tui humilitáte iacéntem mundum erexísti: **†** fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ***** ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fáciás pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

R. Amen.

Conclusio

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia.

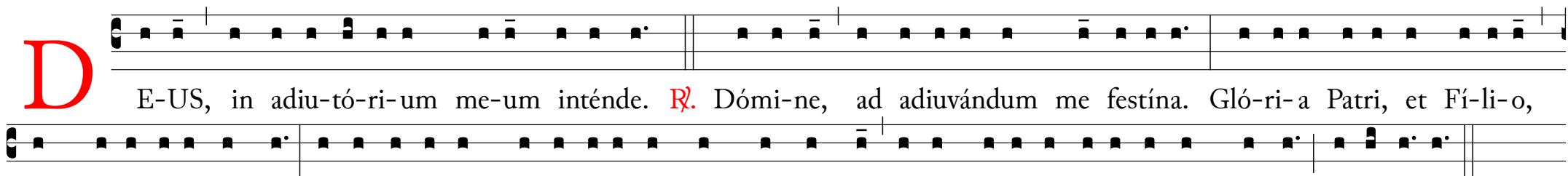
R. Deo grátias, allelúia, allelúia.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Ad Laudes.

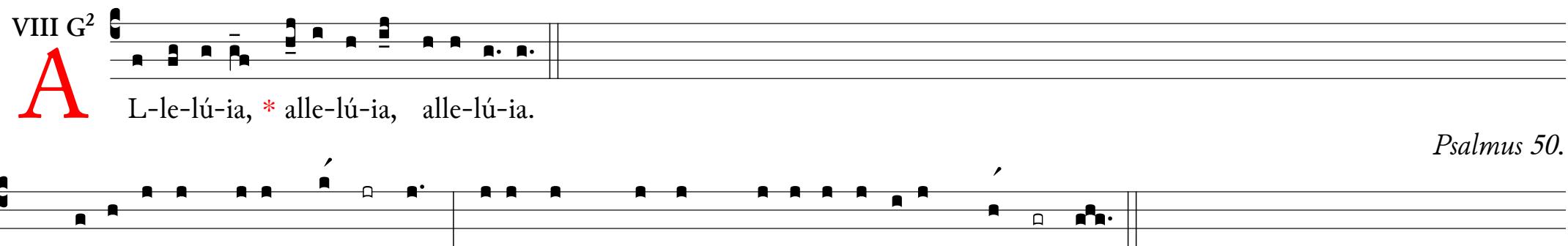
D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

VIII G²

A L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 50.

Mi-se-ré-re me-i De- - us, * secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- - am.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificérис in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitábus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gádium et lätítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proiícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli *confirma* me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te *converténtur*.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísse sacrificium, dedísssem útique: * holocáustis non *delectáberis*.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Deus *non despícies*.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

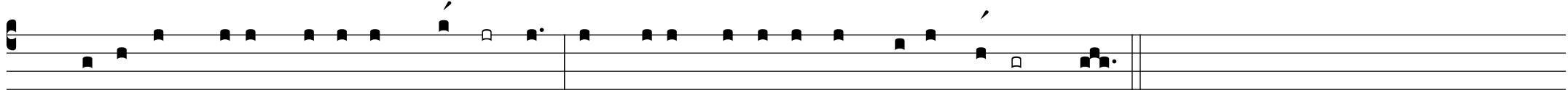
Tunc acceptábis sacrificium iustitiæ, oblationes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

Psalmus 2.

Psalmus 87.

Dómi-ne, De-us sa-lú-tis **me-** - **æ:** * in di-e clamá-vi, et nocte co-ram te.

Intret in conspéctu tuo orátio **mea:** * inclína aurem tuam ad *precem meam*:

Quia repléta est malis áнима **mea:** * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua *repúlsi* sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in *umbra mortis*.

Super me confirmátus est furor **tuus:** * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos **a me:** * posuérunt me abominatióne **sibi.**

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt *præ inópia*.

Clamávi ad te, Dómine, tota **die:** * expándi ad te *manus meas.*

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur **tibi?**

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam **tuam,** * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília **tua,** * et iustítia tua in terra oblivíonis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióne **meam:** * avértis fáciem *tuam a me?*

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte **mea:** * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbáitus.

In me transiérunt iræ **tuæ:** * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota **die:** * circumdedérunt me simul.

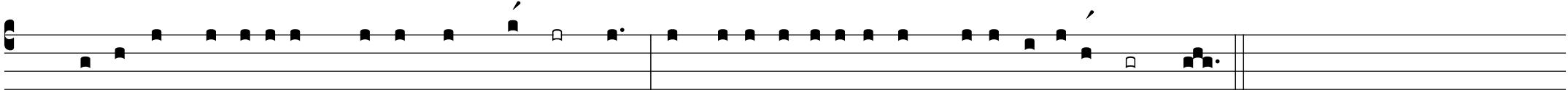
Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos **a miséria.**

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Psalmus 3.

Psalmus 89.

Dómi-ne, re-fúgi-um factus es no- - bis: * a gene-ra-ti-óne in gene-ra-ti-ó- - nem.

Priúsquam montes fierent, aut formaréetur terra et orbis: * a sáculo et usque in sáculum *tu es, Deus.*

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixisti: Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérra, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum *anni* erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * véspera décidat, indúret *et aréscat.*

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquítátes nostras in conspéctu tuo: * sáculum nostrum in illuminatione *vultus tui.*

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et amplius eórum, *labor et dolor.*

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuae: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convrétere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

A musical score for the Alleluia chant. It features a soprano vocal line with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. The melody consists of eighth and sixteenth note patterns. The lyrics "L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia." are written below the staff. A large red letter "A" is positioned to the left of the staff.

t. irreg.

C Antémus * Dómino glo-ri-ó-se. Alle-lú-ia.

Canticum Moysis, Ex. 15, 1-19

Cantémus Dómino: glo-ri-ó-se enim magni-fi-cá-tus est, * equum et ascensó-rem de-ié-cit in ma-re.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi *in salútem*.

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnipotens nomen eius. * Currus Pharaónis et exércitum eius proiécit *in mare*.

Elécti príncipes eius subméri si sunt in Mari Rubro: † abýssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum *quasi lapis*.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: † déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * subméri si sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? † quis símilis tui, magníficus in sanctitaté, * terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum *sanctum tuum*.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérint habitátóres *Philísthíim*.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, † robústos Moab obtínuit **tremor**: * obriguérunt omnes habitátóres *Chánaan*.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine brácchii *tui*:

Fiant immóbiles quasi lapis, † donec pertránseat pópulus tuus, **Dómine**, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem *possedísti*.

Introduces eos, et plantábis in monte hereditátis **tuæ**, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, **Dómine**:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus **tuæ**. * Dóminus regnábit in *ætérnum et ultra*.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cùrribus et equítibus eius in **mare**: * et redúxit super eos Dóminus *aqua*s maris:

Fílii autem Israël ambulavérunt per **siccum** * in **médio** *eius*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui *Sancto*.

Sicut erat in princíprio, et nunc et **semper**, * et in sácula sáculórum. *Amen*.

C Antémus * Dómino glo-ri-ó-se. Alle-lú-ia.

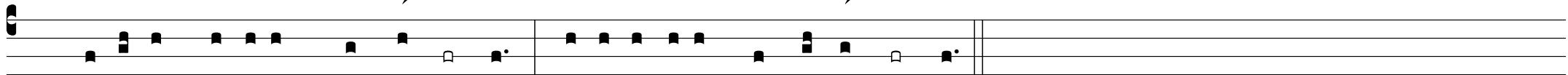
Psalmus 5.

VI F

A

L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum *de cæ- - lis*: * laudá-te e-um *in excél- - sis*.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol *et luna*: * laudáte eum omnes stellæ *et lumen*.

Laudáte eum cæli *cælórum*: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent *nomen Dómini*.

Quia ipse dixit, *et facta sunt*: * ipse mandávit, *et creáta sunt*.

Státuit ea in ætérnum et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non *præteríbit*.

Laudáte Dóminum *de terra*, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt *verbum eius*:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstia et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres *pennátæ*.

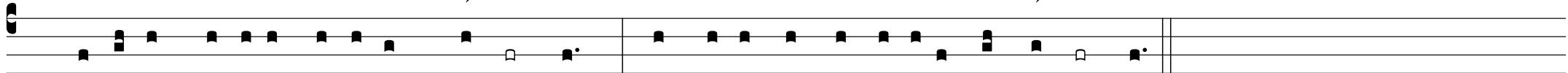
Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices *terræ*.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent *nomen Dómini*: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum *et terram*: * et exaltávit cornu pópuli *sui*.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

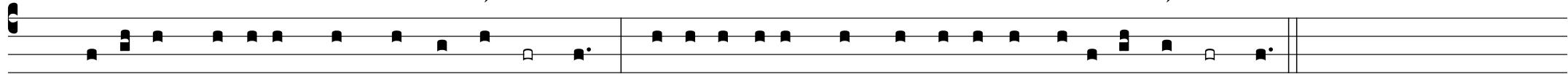
Exaltationes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindictam in natiónibus: * increpatiōnes in pôpulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis iudícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú-tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

A L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Capitulum.

Rom. 6, 9-10

C

Hristus re-súrgens ex mórtu-is iam non mó-ri-tur, mors il-li ultra non dominá-bi-tur. † Quod enim mórtu-us est peccá-to,

mórtu-us est semel: * quod autem vi-vit, vi-vit De-o. **R.** De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Cf. Mt. 28, 6; Cf. Gal. 3, 13

VI

S

Urré-xit Dóminus de sepúlcro, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia. Surre-xit. **V.** Qui pro nobis pepéndit in ligno.

Alle-lú-ia. **V.** Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surre-xit.

Hymnus

VIII

A

Uró-ra lu-cis rú-ti-lat, Cæ-lum láudibus íntonat, Mundus exsúltans iúbi-lat, Gemens inférnus ú-lu-lat :
Cum Rex ille fortíssimus, Mortis confráctis ví-ribus, Pede concúlcans tárta-ra, Solvit a poena mí-s-e-ros.
Ille qui clausus lá-pi-de, Custodí-tur sub mí-li-te, Tri-úmphans pompa nóbili, Victor surgit de fúne-re.
So-lú-tis iam gemí-tibus, Et inféreni do-ló-ribus, Qui-a surréx-it Dóminus, Respléndens clamat Ange-lus.
Quásumus, Auctor ómni-um. In hoc paschá-li gáudi-o, Ab omni mortis ímpe-tu Tu-um de-fénde pópu-lum.
Gló-ri-a ti-bi Dómi-ne, Qui surré-xisti a mórtu-is, Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sácu-la. A-men.

Versus.

℣. In re-surrecti-óne tu-a Christe, alle-lú-ia. ℥. Cæ-li et terra læ-téntur, alle-lú-ia.

Canticum Zachariæ.

Lc. 24, 18-20; H233

Ig
T U so-lus * per-e-grínu-s es, et non audísti de Ie-su, quómo-do tra-di-dé-runt e- um in damna-ti-ónem mortis?
al-le-lú-ia.
Lc. 1, 68-79
Lc. 24, 18-20; H233

Bene-díctus Dóminus De- - us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- - æ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti *sui sancti*.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitaté et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

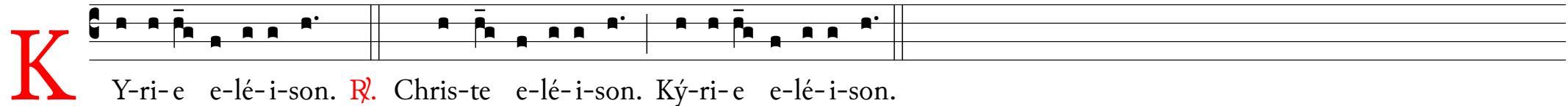
Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in *viam pacis*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

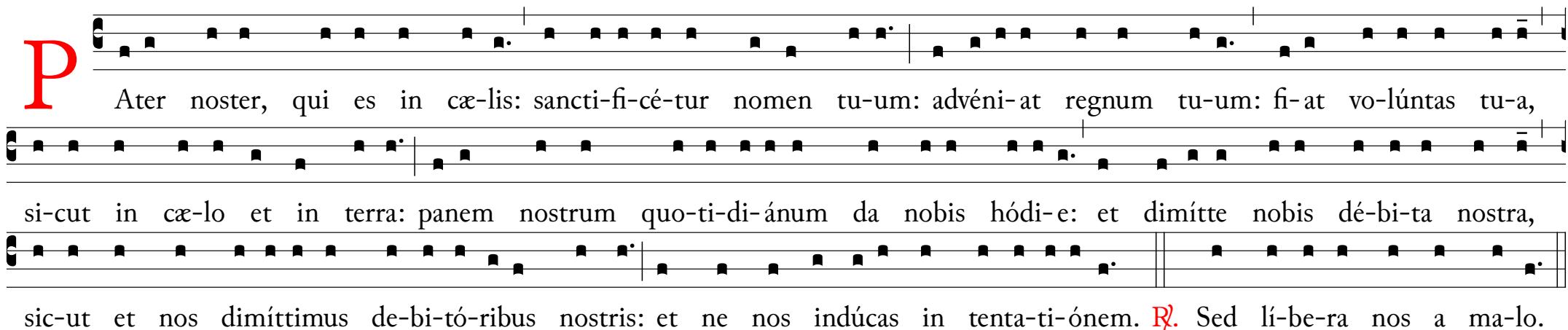
Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

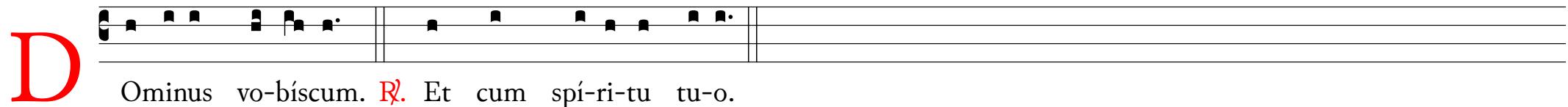
K Y-ri-e e-lé-i-son. **R.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

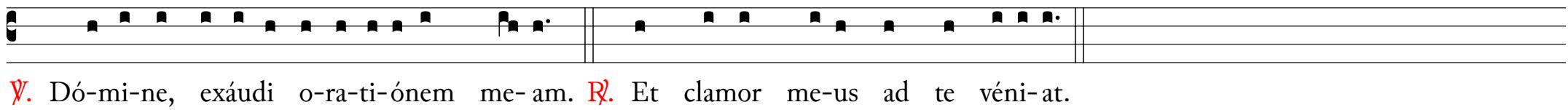
P Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,
si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,
sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D Ominus vo-bíscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui in Fí-li- i tu-i humi-li-tá-te ia-céntem mundum e-re-xísti: † fi-dé-libus tu-is perpé-tu-am

concéde læ-tí-ti-am; * ut quos perpé-tu-æ mortis e-ripu-ísti cá-sibus, gáudi- is fá-ci-as pérfru-i sempí-térnis.

Per e-úmdem Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te

Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

VII

B

Ene-di-cámus Dó- mino. R. De- o grá- ti- as.

Ad Vespertas.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

III g A L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, al-le-lú-ia. Psalmus 138, 1-13.

Dómi-ne probásti me et co- - gno-vís-ti me: * tu cognovísti sessi-ónem me-am et re-surrecti-ó- - nem
me- - am.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in **cælum**, tu illic es: * si descéndero in **inférnum**, ades.

Si súmpsero pennas **meas** dilúculo, * et habitávero in **extrémis maris**:

Etenim illuc manus **tua** dedúcet me: * et tenébit me **déxtera tua**.

Et dixi: Fórsitan ténebræ **conculcábunt** me: * et nox illuminátio mea in **delíciis meis**.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ eius, ita et **lumen eius**.

Quia tu possedísti **renes meos**: * suscepísti me de útero **matris meæ**.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Psalmus 2.

Psalmus 138, 14-24.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: † mirabilia opera tua, * et anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto: * et substantia mea in inferioribus terrae.

Imperfictum meum vidérunt oculi tui, † et in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus: * nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arénam multiplicabuntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores: * viri sanguinum declinante a me.

Quia dicitis in cogitatione: * accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam? * et super inimicos tuos tabescébam?

Perfecto odio óderam illos: * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum: * interroga me, et cognósce sémitas meas.

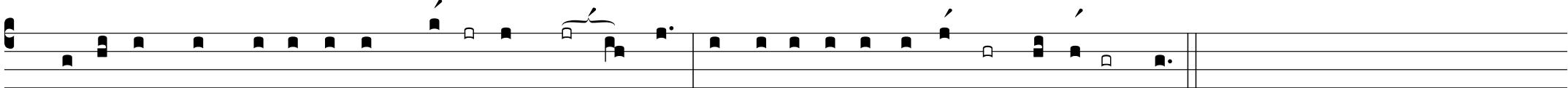
Et vide, si via iniquitatis in me est: * et deduc me in via æterna.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculorum. Amen.

Psalmus 3.

Psalmus 139.

E-ri-pe me Dómi-ne ab hómi-ne ma- - lo: * a vi-ro in-íquo é- - ri-pe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum: * iuxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne tradas Dómine a desidério meo peccatóri: † cogitavérunt contra me, * ne derelíquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiòrum ipsórum opériet eos:

Cadent super eos carbónes, † in ignem deícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra, * virum violéntiæ mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus iudícium ínopis: * et vindictam páuperum.

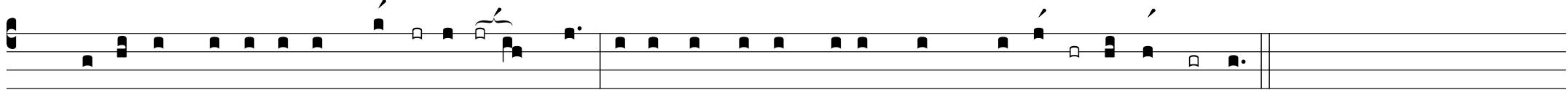
Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Psalmus 4.

Psalmus 140.

Dómi-ne clamá-vi ad te, exáudi me: * inténde vo-ci me-æ, cum clamá-ve-ro ad te.

Dirigátur orátko mea sicut incénum in conspéctu tuo: * elevátko mánum meárum sacrificium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiaæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípet me iustus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátko mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt iuncti petræ iúdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: † quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

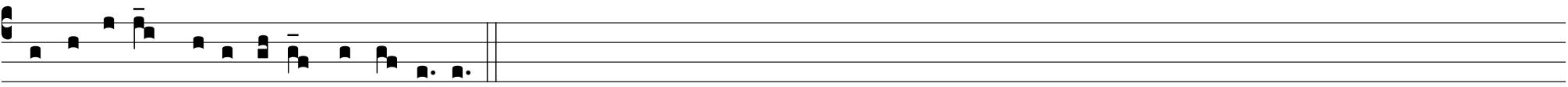
Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

A

L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, al-le-lú-ia.

Capitulum.

Rom. 6, 9-10

C

Hristus re-súrgens ex mórtu-is iam non mó-ri-tur, mors il-li ultra non dominá-bi-tur. † Quod enim mórtu-us est peccá-to,

mórtu-us est semel: * quod autem vi-vit, vi-vit De-o. **R.** De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Lc. 24, 34

VI

S

Urré-xit Dóminus ve-re: * Alle-lú-ia, alle-lú-ia. Surré-xit. **V.** Et appá-ru-it Simóni. Alle-lú-ia. **V.**

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surré-xit.

Hymnus

VIII

A

D cœnam Agni pró-vi-di, Et sto-lis albis cándi-di, Post tránsi-tum ma-ri-s Rubri, Christo ca-námus
Prínci-pi. Cu-ius corpus sanctíssimum, In a-ra cru-cis tórridum, Cru-ó-re e-ius ró-se-o Gustándo ví-vimus De-o.
Pro-técti Paschæ véspe-re A de-vastánte Ange-lo, Erépti de du-ríssimo Pha-ra-ó-nis impé-ri-o. Iam Pascha nostrum
Christus est, Qui immo-lá-tus Agnus est, Since-ri-tá-tis á-zyma, Ca-ro e-ius oblá-ta est. O ve-re digna hósti-a,
Per quam fracta sunt tárta-ra, Redémpta plebs capti-vá-ta, Réddi-ta vi-tæ prá-mi-a. Consúrgit Christus túmu-lo,
Victor red-it de bá-rathro, Ty-ránnum trudens víncu-lo, Et Pa-ra-dí-sum ré-se-rans. Quásumus, Auctor ómni-um,
In hoc paschá-li gáudi-o Ab omni mortis ímpe-tu Tu-um de-fénde pópu-lum. Gló-ri-a ti-bi Dómi-ne,
Qui surre-xísti a mórtu-is, Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térrna sácu-la. A-men.

Versus.

Lc. 24, 29

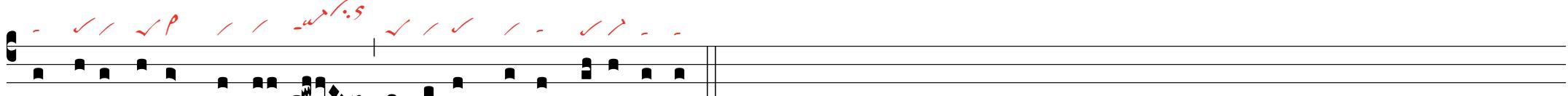
¶. Mane nobiscum Dómi-ne, alle-lú-ia. R. Quóni-am advespe-ráscit, alle-lú-ia.

Canticum B. Mariæ V.

Io. 10, 16; H243

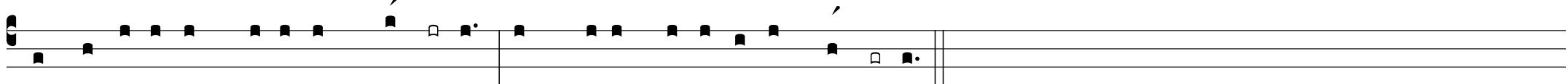
A -li-as o-ves hábe-o, * quæ non sunt ex hoc o-ví-li: et il-las opórtet me addú-ce-re, et vo-cem me-am áudi-ent:

et fi-et unum o-ví- le, et unus pastor, alle-lú-ia.

Lc. 1, 46-55

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

Et exsultávit spí-ri-tus me- us * in De-o, sa-lu-tá-ri me- o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

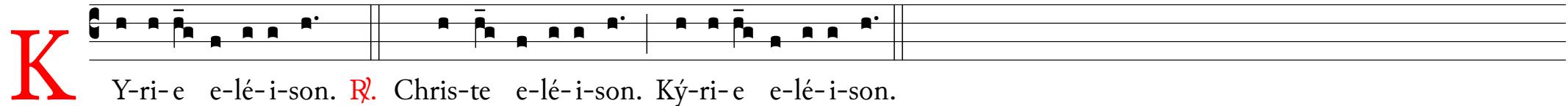
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sácula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. **A.**

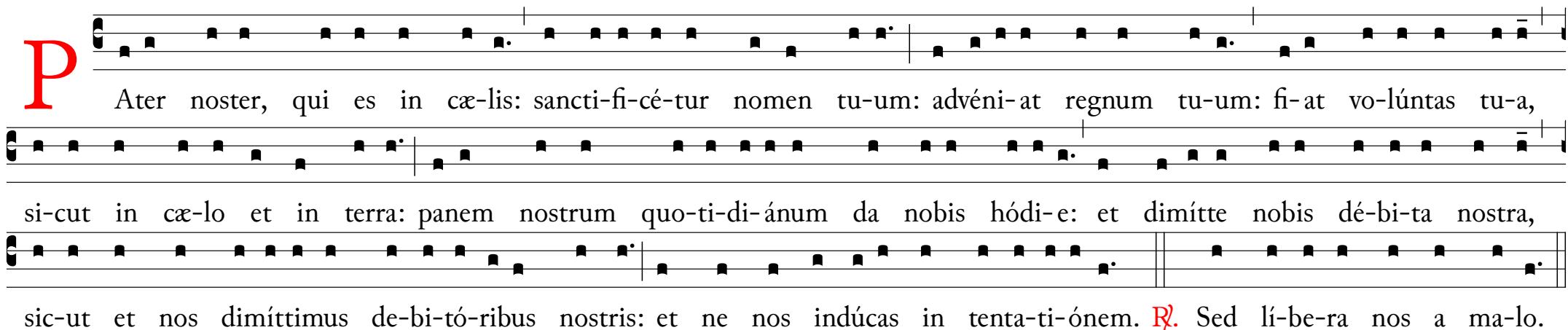
Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

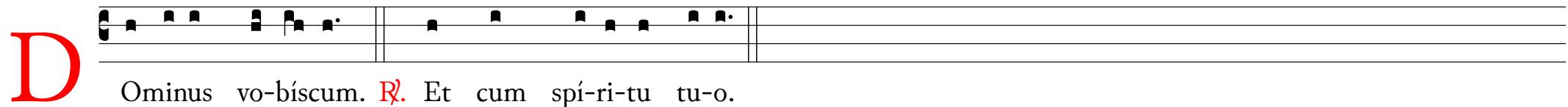
K Y-ri-e e-lé-i-son. **R.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

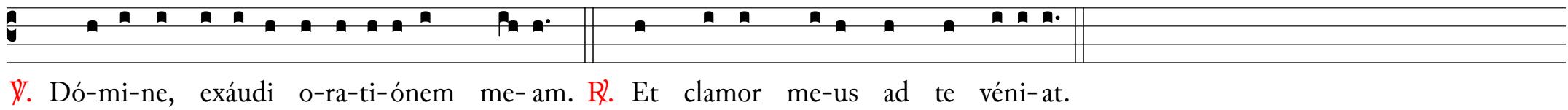
P Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,
si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,
sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D Ominus vo-bíscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui in Fí-li- i tu-i humi-li-tá-te ia-céntem mundum e-re-xísti: † fi-dé-libus tu-is perpé-tu-am
concéde læ-tí-ti-am; * ut quos perpé-tu-æ mortis e-ripu-ísti cá-sibus, gáudi- is fá-ci-as pérfru-i sempi-térnis.
Per e-úmdem Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te
Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

VII
B

Ene-di-cámus Dó- mino. R. De- o grá- ti- as.